

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum prophetæ dæmonum aliquando dicant verum? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

etiam sua naturali cognitione, quæ sunt remota ab hominum cognitione, quæ possunt hominibus reuelare. Simpliciter autem & maximè remota sunt quæ solus Deus cognoscit. Et ideo prophetia propriè & simpliciter dicta, fit per solam diuinam reuelationem. Sed & ipsa reuelatio facta per demones potest secundum quid dici prophetia. Vnde illi quibus aliquid per demones reuelatur, non dicuntur in scripturis prophetæ simpliciter: sed cum aliqua additione, puta prophetæ falsi, vel prophetæ idolorum. Vnde * August. 12. super Genesim ad litteram, Cum malus spiritus arripit hominem in hæc, scilicet visa, aut demoniacos facit, aut arrepticios, aut falsos prophetas.

c. 19. cir. ca finem, tomo 3.

Ad primum ergo dicendum, quod Cassiodorus loco citato ibi * diffinit prophetiam propriè, & simpliciter in arg. dictam.

loco cita. ibi * diffinit prophetiam propriè, & simpliciter in arg. dictam.

Ad secundum dicendum, quod demones ea quæ sciunt, hominibus manifestant, non quidem per illuminationem intellectus: sed per aliquam imaginariam visionem, aut etiam sensibilibus colloquendo. Et in hoc deficit hæc prophetia à vera.

hom. 19.

Ad tertium dicendum, quod aliquibus signis etiam exterioribus, discerni potest prophetia demonum à prophetia diuina. Vnde dicit Chrysostomus * super Math. quod quidam prophetant in spiritu diaboli, quales sunt diuinatores. Sed sic discernuntur, quoniã diabolus interdum falsa dicit, Spiritus sanctus nunquam. Vnde dicitur Deut. 18. Si tacita cogitatione responderis, quomodo possum intelligere verbum, quod Dominus non est locutus? hoc habebis signum, quod in nomine Domini propheta ille prædixerit, & non euenerit, hoc Dominus non est locutus.

Math. 11 opere im- pers. non procul à fine, to. 2. 823 inf 9. 174 a. 5 ad 4 c. 3. cir. c. 154. o. 4. c. 5. * Ambr. ca. 12. in epist. ad Rom. paulo à prin. tomo 5.

ARTIC. VI.

Utrum propheta demonum aliquando prædicant verum?

ca. 12. in epist. ad Rom. paulo à prin. tomo 5.

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod prophetæ demonum numquam vera prædicant. Dicit enim * Ambr. quod omne verum à quocumque dicatur, à Spi-

Spiritu sancto est. Sed propheta dæmonum non loquuntur à Spiritu sancto: quia non est conuentio Christi ad Belial, ut dicitur 2. ad Corinth. 6. Ergo videtur quòd tales numquam vera prænuntiant.

¶ 2 Præterea, sicut veri propheta inspirantur à Spiritu veritatis, ita propheta dæmonum inspirantur à Spiritu mendacij, secundum illud 3. Reg. vii. Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Sed propheta inspirati à Spiritu sancto numquam loquuntur falsum, ut supra habetur etiam. Ergo propheta dæmonum, numquam loquuntur verum.

quæ præc.
ad 6.

¶ 3 Præterea, Ioan. 8. dicitur de diabolo, cum loquitur mendacium, ex proprijs loquitur: quia diabolus est mendax, & pater eius, id est mendax. Sed inspirando prophetas suos diabolus non loquitur nisi ex proprijs. Non enim constituitur minister Dei ad veritatem enuntiandam: quia non est conuentio illius ad tenebras, ut dicitur 2. Cor. 6. Ergo propheta dæmonum numquam vera prædicunt.

S E D contra est, quòd Num. 22. dicit quædam glossa quòd Balaam diuinus erat, & dæmonum ministerio, & arte magica nonnumquam futura prægnoscebat. Sed ipse multa prænuntiavit vera: sicut id quod habetur Num. 24. Orietur stella ex Iacob: confurget virga de Israel. Ergo etiam propheta dæmonum prænuntiant vera.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut se habet verum in rebus, ita verum in cognitione. Impossibile est autem inueniri aliquid in rebus, quòd non potest bono priuetur. Vnde etiam impossibile est esse aliquam cognitionem, quæ totaliter sit falsa, sine admittance alicuius veritatis. Vnde & Bede dicit, quòd nulla est falsa doctrina, quæ non aliquam veritatem qua vera falsis intermiscet. Vnde & ipsa doctrina dæmonum, quæ suos prophetas instruunt, aliqua veritatem continet, per quæ receptibilis redditur. Sic enim intellectus ad falsum deducitur per apparentiam veritatis, sicut

id habet
A. u. ult.
in li 2 q.
euang. c.
40. to. 4.

sicut voluntas ad malum per apparentiam bonitatis. Unde & * Chrysof. dicit super Matth. Concessum est diabolo interdum vera dicere, ut mendacium suum vera veritate commender.

hom. 19.
in opere
imperf.
10. 2.

Ad primum ergo dicendum, quod prophetae demonum non semper loquuntur ex demonum reuelatione, sed interdum ex inspiratione diuina: sicut manifeste legitur de Balaam, cui dicitur Dominus esse locutus Num. 22. licet esset propheta demonum: quia Deus vult etiam malis ad utilitatem bonorum. Unde & per prophetas demonum aliqua vera pronuntiat: tum ut credibilior fiat veritas, quae etiam ex aduersariis testimonium habet: tum etiam quia cum homines talia credunt, per eorum dicta magis ad veritatem inducuntur. Unde etiam Sybillae multa vera praedixerunt de Christo. Sed etiam quando prophetae demonum a demonibus instruuntur, aliqua vera praedicunt: quandoque quidem virtute propriae naturae, cuius actor est Spiritus sanctus: quandoque etiam reuelatione bonorum spirituum, ut patet per Aug. * 12. super Gen. ad litteram. Et sic etiam illud verum quod daemones enuntiant, a Spiritu sancto est.

c. 19. 10. 3

Ad secundum dicendum, quod verus propheta semper inspiratur a spiritu veritatis, in quo nihil est falsitatis: & ideo numquam dicit falsum. Propheta autem falsitatis non semper instruitur a spiritu falsitatis: sed quandoque etiam inspiratur a spiritu veritatis. Ipse etiam spiritus falsitatis quandoque enuntiat vera, quandoque falsa, ut dictum est *.

in corpore art.

Ad tertium dicendum, quod propria demonum dicuntur esse illa, quae habent a seipsis, scilicet mendacia & peccata. Quae autem pertinent ad propriam naturam, non habent a seipsis, sed a Deo. Per virtutem autem propriae naturae quandoque vera pronuntiant, ut dictum est *. Vtitur etiam eis Deus ad veritatis manifestationem per ipsos sciendam, dum diuina mysteria eis per angelos reuelantur, ut dictum est *.

in corpore art. &
ad 1.
in solut.
ad 1.

